

[Henry Christensen.]

i gennemsnit. Vi opfordrer finansministeren til at sætte sig så stærkt ind i landbrugets vilkår i øjeblikket, at han lader sig overbevise om, at problemerne er af et langt større, desværre langt større, omfang.

Så har jeg endelig en bemærkning til hr. Aksel Larsen. Hr. Aksel Larsen antydede, at han egentlig fandt, at det ville være rigtigst at nægte dette lovforslag overgang til anden behandling. Jeg vil gerne sige til hr. Aksel Larsen, at hvis det virkelig er det ærede medlems opfattelse, så synes jeg, at han også skulle have mod til at tage det standpunkt og hævde det standpunkt. Jeg tør nok sige, det ville blive opfattet med rette som en alvorlig udfordring til en rimelig behandlingsmetode, hvis han stillede det forslag; jeg tror heller ikke, han har mod til det. Han ved også, at et sådant forslag naturligvis er så urimeligt, at det i hvert fald ikke kunne regne med at få andre end hans eget partis stemmer; så havde han måske til gengæld chancen for at holde sammen på de to fløje — det tror jeg han havde i denne sag — men jeg tror ikke, han kunne hente tilslutning andre steder. Men har det ærede medlem mod til det, så opfordrer jeg ham til at gøre forsøget.

Finansministeren (Grünbaum): Det er ikke rigtigt, at den holdning, der kommer til udtryk gennem det, jeg har sagt i dag om, at vi vil stille forslag om at forlænge fristen med en måned, først kommer, efter at venstre har stillet dette forslag. Det er længe siden, jeg har sagt det; jeg har dels sagt det i et svar her i folketinget, og dels har jeg meddelt til offentligheden i forbindelse med udsættelsen af fristen, at vi overvejede det; jeg har ikke sagt, vi ville komme med forslaget, men jeg har sagt, at vi overvejede, om det ville blive nødvendigt at komme med et forslag.

Forholdet er nemlig det, at de 20 dage i og for sig er tilstrækkeligt, hvis man opgør sit regnskab manuelt på gammeldags maner, og det bestrides i og for sig heller ikke. Der kan være problemer, hvor regnskaberne samles, f. eks. hos et revisionsfirma, som skal have mange regnskaber ind, men det er jo et helt andet problem; det er ikke, fordi den enkelte selv har vanskeligheder

ved det, det er, fordi revisionsfirmaet ikke kan klare alle disse regnskaber, og det var på den baggrund, jeg først sagde, at jeg var imod en ændring.

Nej, det problem, der så senere er dukket frem, og som vi egentlig heller ikke har beskæftiget os med under forhandlingerne i de to år i udvalget, det er dette, at EDB-anlæggene ikke kan klare tingene. Det er det, FDB er kommet til os med, det er det, Hovedstadens Brugsforening er kommet med, det er det, købmandsorganisationerne er kommet med, hvor deres købmændenes regnskaber går ind på EDB-anlæg, og det er det, man er kommet med også fra Industrirådets side og har sagt, at hvor regnskaberne går ind i EDB-anlæggene, dér kan man ikke tage den topbelastning, det vil blive, hvis man skal klare det inden for 20 dage. På den baggrund har jeg givet de to udsættelser, og det er også på den baggrund, vi vil stille forslag om, at fristen udvides med 1 måned, og det har altså intet at gøre med det forslag, der her er stillet fra venstres side.

Med hensyn til landbruget og landbrugets vilkår synes jeg ikke det er helt rimeligt at tage det frem under denne debat om momsloven; men jeg erkender, at der er en forbindelse, eftersom landbruget har bedt om at få forlænget sine frister for opgørelse af regnskabet og også for afleveringen af pengene meget betydeligt. Jeg er enig med hr. Hilmar Baunsgaard i den betragtning, han gjorde gældende, at hvis man vil hjælpe landbruget, så er det vel egentlig ikke helt rigtigt uden saglig teknisk begrundelse at komme og sige: nu skal vi for at foretage en sådan hjælpeaktion lave om på et afgiftssystem. Det synes jeg ikke er rimeligt. Jeg skal helt afholde mig fra at komme ind på talmæssige betragtninger i den forbindelse, men det kan i sig selv ikke være rimeligt, at man bruger den vej i hvert fald til at hjælpe landbruget. Jeg tror, vi kan sige, at når landbruget fik et halvt års frist, så var det vel nok, fordi vi erkendte, at der var lidt større besværligheder i landbrug, gartneri og fiskeri ved de regnskabsopgørelser, end der kunne være andre steder. Men vi var flere, der var i tvivl; jeg var bl. a. i tvivl, for jeg mener, at en detailhandler har nok så stort besvær med at opgøre sit regnskab, som en landbruger